

Întră ofițerul, armata, Hărur.

Hărur: Aici, domnilor, aici sînt locurile unde se găsesc haiducii.

Ofițerul: Bine, prietene, pentru credința ta vei primi răsplată.

Hărur: (pleacă)

Ofițerul: Ia uitați-vă, aici stă lungit cineva, desigur este o strajă, trebuie să-l trezim.

Hei, scoală!

Pimprde: (prin somn) Trezește-te, atuurile și roșu iau...

Ofițerul: Desigur că asta a fost la un joc de cărți și acum visează. Scoală!

Pimprde: (se scoală) ver...

Ofițerul: Nici o vorbă, altfel sabia mea îți va străpunge gîtul.

Pimprde: Da, dar eu trebuie să strig *verdo*!

Ofițerul: N-ai voie.

Pimprde: Dar eu trebuie...

Ofițerul: Taci din gură și vei primi răsplată. Nu știi, unde sînt haiducii aceia?

Pimprde: Dacă ași avea voie să spun că dorm aici în sălașuri, ... dar eu nu vă spun.

Ofițerul: Nu știi, cam cîți sînt?

Pimprde: N-am voie să spun că sînt peste 400.

Ofițerul: Vei primi de la noi răsplată.

Pimprde: Dar, vă rog, domnule, n-ași vrea să mi se întîmple ceva.

Ofițerul: Nu te teme, nimic nu ți se poate întîmpla. Vino, trebuie să cercetăm, unde se află haiducii aceia (iese).

Bate toba, țărănul, Neamțul, Kubiček aduc pe haiduci, apoi vine și armata cu cavalerii, care aduc pe Horia legat.

Pimprde: *Verdo! Verdo!*

Horia: Acum e tîrziu să mai strigi *verdo*, te-a cuprins somnul și n-ai strigat *verdo*.

Ofițerul: Duceți-l, și fiți atenți, să nu vă scape (pleacă)

Pimprde: S-a zis cu ei, cu pungașii ăștia. *Verdo!*

Cortina

(Aici Maiznerii introduc în varianta lor o scenă de origină mai nouă *).

Întră un cavaler cu sabia scoasă și se așează de strajă

Țărănul: (de după scenă) Hai vino, Náček, vino!

Náček: (de după scenă) Hei, cumetre, unde te duci, nu vezi că-i întuneric ca în sac și nu vezi nimic.

Țărănul: Hai vino, vino (între amîndoi)

Náček: (cu un băț în mînă — zărește pe cavaler): Auleu, cumetre, uite cum lucește ceva acolo, hai s-o ștergem!

Țărănul: Asta-i ăla, nu te teme (merge către cavaler) Așa, domnule cavaler, sîntem aici. Și ce-o să facem aici?

Cavalerul: Ascultă dar, ne veți ajuta să-i prindem pe haiduci. Pentru fiecare pe care-l veți prinde, veți primi 20 ducăți, ați înțeles?

Țărănul: Așa, bine, bine. (merge la Náček) Ei știi, Náček, de ce am venit aici?

Náček: Nu știu.

Țărănul: Trebuie să prindem niște haiduci. Pentru fiecare pe care-l vom prinde, vom primi 20 ducăți. Ei drăcie, dacă vom prinde vreo 50, atunci să vezi ducăți!

Náček: Dar de ce trebuie să-i prindem, cumetre? Ce fel de animale sînt, de sînt așa de scumpi?

Țărănul: Ei, nu știu. ăla spunea că sînt haiduci.

Náček: Aha, cumetre, ăștia or fi un fel de păsări. Aici în pădure, rod coaja copacilor, fac pagubă, de aceea trebuie să-i prindem¹.

Țărănul: Așa o fi.

Náček: Dar, cum o să-i prindem, cumetre? O să-i luăm din cuiburi, sau cu plase?

¹ În cehă joc de cuvinte: *loupežník* = cel care curăță, brigand, haiduc; verbul *loupiti* = a curăța, a desghioa.

* Nota editorului